

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 93/83/EHS o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nikoli pouze vysílající organizace, nýbrž i poskytovatel satelitních balíčků, který se podílí na nedělitelném a jednotném úkonu vysílání, provádí užívání, které v každém případě vyžaduje souhlas, pouze v tom státě, ve kterém jsou programové signály pod kontrolou a odpovědností vysílající organizace vkládány do nepřerušovaného řetězu sdělení vedoucího na družici a z ní dolů na zem, a to s tím důsledkem, že na základě skutečnosti, že se poskytovatel satelitních balíčků podílel na vysílání, nemůže dojít k porušení autorských práv ve státě, v němž je vysílání přijímáno?

2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Musí být pojem „sdělení veřejnosti“, který je uveden v čl. 1 odst. 2 písm. a) a c) směrnice Rady 93/83/EHS, jakož i v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že poskytovatel satelitních balíčků, který se jako další subjekt podílí na sdělení veřejnosti pomocí družice, a který podle vlastní představy spojuje do jednoho balíčku vícero kódovaných signálů volně dostupných a placených televizních programů v HD rozlišení různých vysílajících organizací a takto vytvořený samostatný audiovizuální produkt za úplaty nabízí svým zákazníkům, potřebuje zvláštní povolení majitele dotčených práv i ohledně chráněných obsahů volně dostupných televizních programů obsažených v tomto balíčku programů, ačkoli svým zákazníkům v tomto ohledu umožňuje přístup pouze k takovým dílům, která jsou v oblasti, ve které probíhá vysílání, volně přístupná pro kohokoli, i když v horší kvalitě standardního rozlišení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 248, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. 2001, L 167, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 12. května 2021 – UI v. Österreichische Post AG

(Věc C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: UI

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Österreichische Post AG

Předběžné otázky

1. Vyžaduje přiznání náhrady újmy podle článku 82 nařízení (EU) 2016/679⁽¹⁾ (GDPR) kromě porušení ustanovení GDPR rovněž, aby žalobce utrpěl újmu, nebo k přiznání náhrady újmy postačuje již porušení ustanovení GDPR jako takové?

2. Vztahují se na stanovení výše náhrady újmy kromě zásad efektivit a rovnocennosti další požadavky unijního práva?

3. Je s unijním právem slučitelný názor, že podmínkou pro přiznání náhrady nehmotné újmy je, že nastal důsledek nebo následek protiprávního jednání, který má přinejmenším určitou závažnost a překračuje rámec rozhořčení vyvolaného protiprávním jednáním?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. května 2021 Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. března 2021 ve věci T-885/19, Aquind a další v. Komise

(Věc C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zástupci: S. Goldberg, E. White, C. Davis, Solicitors)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Spolková republika Německo, Španělské království, Francouzská republika

Návrhová žádání

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení;
- rozhodl, že žaloba v prvním stupni je opodstatněná, a zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/389 (¹) v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/389 mělo být považováno za konečný akt ke dni, kdy bylo přijato, a nikoli ke dni, kdy vstoupilo v platnost, což bylo podmíněno absencí námitek Parlamentu nebo Rady. Toto nařízení tedy bylo možné napadnout žalobou dokonce před datem jeho zveřejnění. Navrhovatelky mají tudíž za to, že Tribunál nesprávně použil judikaturu Soudního dvora týkající se aktů, které nelze napadnout žalobou.

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/389 ze dne 31. října 2019, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013, pokud jde o unijní seznam projektů společného zájmu (Úř. věst. 2020, L 74, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 18. května 2021 – CM v. TimePartner Personalmanagement GmbH

(Věc C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht